

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1711/24
27.3.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Татјане Лемајић, председника већа, Марије Бошковић и Слободана Керановића, чланова већа, у парници тужиле противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Марина Млађеновић, адвокат из Београда, улица Деспотовачка бр. 34/14, против туженог противтужиоца "SKILLSET" d.o.o. Београд, из Београда, улица Кнез Михајлова бр. 17, чији је пуномоћник Небојша Качавенда, адвокат из Београда, улица Устаничка бр. 129/14, ради раскида предуговора и враћања дела купопродајне цене, одлучујући о жалби туженог противтужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 1256/22 од 21.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 27.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 1256/22 од 21.09.2023. године у делу става другог изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиле противтужене, па је обавезан тужени противтужилац "SKILLSET" d.o.o. Београд, да тужиљи противтуженој АА исплати износ од 1.783.758,00 динара на име повраћај дела купопродајне цене и у ставу четвртном изреке, и у том делу се жалба туженог противтужиоца одбија као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 1256/22 од 21.09.2023. године у преосталом делу става другог изреке, тако што се обавезује тужени противтужилац "SKILLSET" d.o.o. Београд, да тужиљи противтуженој АА износ главног дуга од 1.783.758,00 динара исплати у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде и да на износ главног дуга од 1.783.758,00 динара исплати законску затезну камату почев од 14.06.2022. године па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, док се у преосталом делу за тражену законску затезну камату на износ главног дуга за период од 08.06.2022. године па до 14.06.2022. године, тужбени захтев тужиле противтужене **ОДБИЈА** као, неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу петом изреке пресуде Вишег суда у Београду П 1256/22 од 21.09.2023. године, тако што се обавезује тужени противтужилац "SKILLSET" d.o.o. Београд да тужиљи противтуженој АА на име трошкова парничног поступка исплате износ од 369.500,00 динара са

законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље противтужене и туженог противтужиоца “SKILLSET” d.o.o. Београд за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1256/22 од 21.09.2023. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље противтужене па је раскинут предуговор о купопродаји непокретности закључен између туженог противтужиоца као продавца и тужиље противтужене као купца, потврђен (солемнизован) од стране јавног бележника ... у Београду, бр. овере ОПУ: 723-2021.

Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље противтужене па је обавезан тужени противтужилац да тужиљи противтуженој исплати износ од 1.783.758,00 динара на име повраћаја дела купопродајне цене са законском затезном каматом од 08.06.2022. године (дан подношења опомене пред тужбу) па до исплате, у року од 8 дана.

Ставом трећим изреке, обијен је тужбени захтев тужиље противтужене у делу у којем је тражено да се тужени противтужилац обавезе да тужиљи противтуженој исплати законску затезну камату на досуђени износ од 1.783.758,00 динара почев од 30.03.2021. године (дан пријема исплате) па до 08.06.2022. године (дан подношења опомене пред тужбу) у року од 8 дана, као неоснован.

Ставом четвртим изреке, одбачена је противтужба туженог противтужиоца у делу у коме је тражио да се раскине предуговор о купопродаји непокретности закључен између туженог противтужиоца као продавца и тужиље као купца, потврђен (солемнизован) од стране јавног бележника ... у Београду, бр. овере ОПУ: 723-2021, као и у преосталом делу у коме је тражио да се утврди право туженог противтужиоца да на име одустанице задржи износ од 1.783.758,00 динара.

Ставом петим изреке, обавезан је тужени противтужилац да тужиљи противтуженој накнади трошкове поступка у износу од 551.100,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени противтужилац побијајући је у ставу другом, четвртм и петом изреке због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражио.

Тужиља противтужена благовремено је доставила одговор на жалбу, трошкове другостепеног поступка опредељено је тражила.

Испитујући наведену пресуду у ожалбеним ставовима сходно овлашћењу из члана 386 и 402 Закона о парничном поступку – ЗПП (“Службени гласник РС” бр. 72/11

са каснијим изменама и допунама) Апелациони суд у је оценио да је жалба туженог противтужиоца делимично основана.

У спроведеном поступку првостепени суд није учинио ниједну битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Жалбеним наводима туженог-противтужиоца не указује се ни на једну од битних повреда из наведеног члана због којих би побијана пресуда у ожалбеним ставовима морала бити укинута, те се правилност чињеничног утврђења и примена материјалног права са сигурношћу може испитати.

Према образложењу побијане пресуде и чињеничном утврђењу између туженог противтужиоца, као продавца и тужиље противтужене, као купца закључен је уговор о купопродаји непокретности који је солемнизован од стране јавног бележника бр.овере ОПУ: 723-2021, из ког произилази да је продавац инвеститор изградње објекта на катастарској парцели бр... КО ..., у улици ... у ..., да се предметни објекат налази у фази изградње, да је рок завршетка радова 30.01.2022. године, те да је продавац ванкњижни власник грађевинског земљишта катастарске парцеле ... КО ... Чланом 1 уговора констатовано је да је продавац искључиви титулар права својине на непокретности, и то стана број Ц2, по структури гарсоњера, површине 33,61 м2, на приземљу зграде у улици ..., Београд (Општина Врачар), кп.бр... КО ... Чланом 2 уговора одређено је да су уговорне стране сагласне да укупно уговорена купопродајна цена за предметну непокретност износи 75.583,00 евра, која је одборена са урачунатим попустом од званичне цене из продавчевог важећег ценовника од 15.04.2019. године. Чланом 3 уговорена је исплата купопродајне цене на следећи начин: купац на конто солемнизације предуговора о купопродаји непокретности у изградњи 30.03.2021. године уплатиће износ од 15.116,00 евра, док ће преосталих 60.467,00 евра уплатити до 30.12.2021. године у динарској противвредности по средњем курсу НБС обрачунатој на дан исплате, што чини исплату комплетне купопродајне цене некретнине у целисти. Купац ће продавцу извршити плаћање трансфером преко своје банке на конто одобреног стамбеног кредита са уплатом на динарски рачун продавца, који ће бити дефинисан на издатој динарској факури са обрачунатим ПДВ-ом од 10% за плаћање стана, или из сопствених средстава. У члану 5 уговорено је да су стране сагласне да ако се на данашњи дан не уплати капара од 20% од укупне цене, има се сматрати као одустаница, односно да је дата као обезбеђење да ће доћи до извршења уговора о купопродаји, па уколико купац својом кривицом одустане од извршења уговора о купопродаји, губи право на дату капару, а уколико продавац својом кривицом одустане од извршења уговора о купопродаји, дужан је вратити купцу примљену капару у року од 7 дана. У случају неизвршења уговора о купопродаји услед више силе, свака страна има право на повраћај датог. Чланом 6 уговорено је да продавац продаје, а купац купује непокретност ближе описану у члану 1 овог уговора по принципу “кључ у руке”, са предвиђеним роком завршетка радова најкасније до 30.01.2022. године. Тужиља-противтужена дана 29.03.2021. године уплатила је на рачун туженог-противтужиоца износ од 1.783.758,00 динара на име стана број 2, у приземљу зграде у улици ..., ... По основу рачуна бр.04763-2021 од 30.03.2021. године, предмет бр. ОПУ: 723-2021 јавног бележника ... произилази да је тужиља-противтужена на име дозволе о потврђивању исправе – солемнизација предуговора о купопродаји непокретности у изградњи уплатила износ од 15.480,00 динара.

По основу процене ..., предузетника "...” од 24.05.2022. године извршена је процена тржишне цене за стан бр.2 у стамбено-пословној згради у улици у ..., на износ од 3.200,00 евра по 1 м², те да се очекује да ће до краја 2022. године пораст цене да иде и преко 3.500,00 евра по 1 м².

Из имејла од 28.05.2022. године, упућеном туженом-противтужиоцу од стране тужиле-противтужене са насловом “Одустајем од куповине некретнине у ...”, произилази да тужиле-противтужена истим обавештава туженог-противтужиоца да услед драстичног повећања цене квадрата стана бр.2 у приземљу зграде на адреси ... у односу на првобитно уговорену цену квадрата, није у могућности да процес куповине предметнога стана настави, те како није дошло до потписивања уговора, већ је потписан и оверен само предуговор дана 30.03.2021. године, приликом чега је уплатила учешће у износу од 1.783.758,00 динара (основни износ 1.621.598,1 РСД уз додатни ПДВ од 10% у износу од 162.159,82 РСД), што представља 20% вредности некретнине, односно део купопродајне цене, потражује повраћај датог износа у једнократном износу у року од 7 дана.

На наведени имејла, тужени-противтужилац је преко своје правне службе одговорио имејлом од 30.05.2022. године под насловом “Одговор са правним следом за АА 30.05.2022. године”, из кога произилази да је тужиле-противтужена слободном вољом одабрала стан у приземљу зграде у стамбено-пословној згради у улици ..., у центру, престижне Општине Врачар, да је закључен предуговор о купопродаји са јасним међусобним правима и обавезама, по ком је извршена уплата капаре од 20% у износу од 15.116,00 евра, по издатој фактури за вредност стана од 75.383 евра, да је дана 29.04.2020. године Влада Републике Србије увела ванредно стање због Ковида, да је 25.05.2020. године одлуком Владе Републике Србије на снагу ступио мораторијум по коме је усвојена одлука о привременим мерама за очување стабилности финансијског система. Рок за уплату стана у целости био је 30.12.2021. године, значи пре 5 месеци, да је рок за завршетак на згради био 30.01.2022. године, значи пре 4 месеца, да је степен изграђености објекта 82%, да је тужиле била обавештена о токовима радова који су при крају. Због рапидног стања поскупљења материјала у области грађевинарства, последице изазване великом светском кризом, 26.05.2022. године одржан је састанак са директором фирме где се тужиле усагласила око измена новонастале купопродајне цене, као и рока око коначне исплате и усељења у наведену непокретност, што је својом добром вољом усмено и писмено потврдила, те је предложено да се анексом предуговора о купопродаји изврши симболична доплата која је испод тржишних вредности предметне непокретности у прилог чега се и доставља адекватна процена вредности од лиценцираног агента за процену непокретности у Републици Србији.

Дана 08.06.2022. године тужиле противтужена упутила је туженом противтужиоцу опомену пред тужбу путем мејла за раскид предуговора о продаји непокретности у изградњи од 30.03.2021. године.

На основу записника ..., лиценцираног грађевинског извођача радова произилази да на дан 29.12.2021. године степен изведених радова на стамбено-пословном објекту у ... у ... са конструктивним инсталатерским радовима био је 82%.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредби члана 45, 82, 83, 210-219 Закона о облигационим односима, одлучио као у изреци побијане пресуде. Првостепени суд је имао у виду да је у конкретном случају исплаћен спорни износ по предуговору о купопродаји непокретности у изградњи, да је дошло до измене цене стана након истека рока за изградњу зграде, због чега и није дошло до закључења главног уговора, а у смислу одредбе члана 45 Закона о облигационим односима, којим је прописано да је предуговор такав уговор којим се преузима обавеза да се доцније закључи други, главни уговор, док је ставом 6 истог члана прописано да предуговор не обавезује ако су се околности од његовог закључења толико измениле да не би био ни закључен да су такве околности постојале у то време. По закључку првостепеног суда у конкретном случају околности су се измениле у тој мери да предуговор не би био закључен јер је дошло до пораста цене стана за износ од 567 евра по метру квадратном у односу на првобитно договорену купопродајну цену у предуговору о купопродаји непокретности од 30.03.2021. године. Износ од 1.783.758,00 динара, који је тужилца противтужена исплатила приликом закључења предуговора има се сматрати делом купопродајне цене, с обзиром да сагласно одредби члана 79 ЗОО капаром се сматра новац који се исплаћује приликом закључења главног уговора као гаранција да ће остатак купопродајне цене бити исплаћен, а у конкретном случају главни уговор није ни закључен. С обзиром да није дошло до закључења главног уговора, правни основ се није остварио, па у смислу одредбе члана 210 став 2 ЗОО на страни туженог противтужиоца настала је обавеза враћања примљеног износа, као дела купопродајне цене који је тужени противтужилац дужан да врати. У закљученом предуговору, наведена капара је означена као “капара као одустаница” чија правна природа је дефинисана чланом 5 наведеног предуговора закљученог између парничних странака. Након закључења предуговора, по закључку првостепеног суда, постоји обострана кривица и купца и продавца, односно и тужилце противтужене и туженог противтужиоца, одговорност тужилце противтужене, као купца, огледа се што у уговореном року није исплатила остатак купопродајне цене, односно није приступила закључењу главног уговора, док с друге стране одговорност туженог противтужиоца огледа се у прекорачењу рокова изградње, као и у обавештењу купца да је нужно главни уговор закључити под измењеним условима са вишом купопродајном ценом.

По закључку првостепеног суда, одлучујући о камати на досуђени износ, не може се сматрати да је тужени противтужилац несавестан у погледу држања наведеног новчаног износа, имајући у виду да је капара исплаћена по правном основу предуговору, а да су услови за раскид тек накнадно настали. Из тих разлога, сагласно одредби члана 214 Закона о облигационим односима, тужени-противтужилац је у обавези да тужилци противтуженој на досуђени износ исплати камату почев од дана подношења опомене пред утужење, односно од 08.06.2022. године, што представља моменат подношења захтева купца за враћање износа капаре.

Одлучујући о противтужном захтеву туженог противтужиоца првостепени суд је правилно имао у виду да се противтужба сматра самосталном тужбом уз услов да противтужбени захтев мора да буде у вези са тужбеним захтевом, те имајући у виду да је у конкретном случају први противтужбени захтев идентичан тужбеном захтеву, то је првостепени суд у том делу правилно одбацио противтужбени захтев. Такође, по правилном закључку првостепеног суда недозвољен је и противтужбени захтев у делу

којим се тражи утврђење чињенице која је формулисана тако да противтужилац тражи да се утврди право да задржи износ примљене капаре. Не само да се ради о разлогу који се тиче недозвољености подношења захтева којим се тражи утврђење чињенице него тужени противтужилац не би имао ни правни интерес да тражи утврђење "права на задржавање износа" с обзиром да се о судбини задржаног износа одлучује по постављеном тужбеном захтеву. Разлози које би тужени износио и на којима би базирао своје право да задржи капару се не може разматрати кроз негативан захтев (да задржи износ), већ представља разлоге који се истичу у прилог неоснованости постављеног тужбеног захтева којим је тражена исплата износа капате.

Неосновано се жалбеним наводима туженог противтужиоца оспорава правилност закључка првостепеног суда о постојању одговорности парничних странака у погледу испуњења својих уговорних обавеза указивањем да је разлог због чега није закључен главни уговор лежи у чињеници доцње тужиље противтужене која се у складу са предметним уговором обавезала да целокупну купопродајну цену исплати најкасније до 30.12.2021. године из чега следи да се иста од 31.12.2021. године налазила у доцњи са исплатом остатка купопродајне цене од 60.467,00 евра.

Наиме, по основу потпуног и правилног чињеничног утврђења првостепеног суда које жалбеним наводима туженог противтужиоца произилази да је укупно уговорена купопродајна цена за предметни стан у изградњи износила 75.583,00 евра, да се тужиља противтужена као купац обавезала да на дан 30.03.2021. године уплати износ од 15.116,00 евра док ће преостали износ уплатити до 30.12.2021. године, а тужени противтужилац се обавезао да предметни стан по принципу "Кључ у руке" заврши најкасније до 30.01.2022. године. Међутим, тужени противтужилац као продавац предметни стан у изградњи није завршио по принципу "Кључ у руке" најкасније до 30.01.2022. године, напротив а како то произилази из правилног чињеничног утврђења првостепеног суда на дан 29.12.2021. године степен изведених радова на стамбено – пословном објекту у улици ... у ... износио је 82%, с тим да се и у међу туженог противтужиоца од 30.05.2022. године потврђује да је степен изграђености објекта 82%, те да се радови изводе свакодневно и тужиљи противтуженој понуђено је закључење анекса предуговора о купопродаји стана у изградњи којим би се утврдила нова виша цена предметног стана у односу на уговорену цену по предметном предуговору о купопродаји стана у изградњи. Из наведеног следи, да се тужени противтужилац налазио у доцњи са испуњењем своје уговорне обавезе то не стоје жалбени наводи да је искључива кривица на страни тужиље противтужене због чега предметни предуговор о купопродаји непокретности закључен између парничних странака није извршен како од стране купца тако и од стране продавца.

Такође, не могу се прихватити ни као основани жалбени наводи туженог противтужиоца да је доцњом купца, односно тужиље противтужене поремећен процес завршетка радова и да сва евентуална кашњења завршетка радова се могу приписати само доцњи купца. Наиме, како је тужиља противтужена била у обавези да преостали износ купопродајне цене исплати најкасније до 30.12.2021. године, то се иста налазила у доцњи у погледу испуњења своје уговорне обавезе почев од 31.12.2021. године, међутим при чињеници да је степен изведених грађевинских радова на стамбено – пословном објекту у улици ... у ... на дан 29.12.2021. године и на дан 30.05.2022. године износио 82%, на туженом противтужиоцу је био терет доказивања своје тврдње да

доцња тужиље противтужене у исплати купопродајне цене за последицу је имала поремећај процеса завршетка радова и испуњења уговорне обавезе предаје предметног стана по систему "Кључ у руке" тужиљи противтуженој као купцу најкасније до 30.01.2022. године.

Имајући у виду изнето, како ни тужила противтужена тако ни тужени противтужилац своје уговорне обавезе нису извршили на начин и у роковима одређеним предуговором о купопродаји непокретности, при чему је тужени противтужилац као продавац након што је пао у доцњу са испуњењем своје уговорне обавезе захтевао закључење анекса предуговора о купопродаји непокретности којим би се измениле одредбе уговора о цени предметног стана, односно којим би се уговорила виша купопродајна цена од иницијално уговорене купопродајне цене, то по ставу апелационог суда, при чињеници да је предметни предуговор о купопродаји непокретности раскинут, начело савесности и поштења у заснивању и извршавању уговорних обавеза, налаже да тужени противтужилац као продавац примљена новчана средства у износу од 1.783.758,00 динара врати тужиљи противтуженој као купцу. Чињеница да је предуговором уговорена капара и одустаница а не уговором а како то сматра првостепени суд, није од утицаја имајући у виду да је предуговор солменизован код јавног бележника и по форми и садржини права и обавеза уговорних страна одговара главном уговору, то како је до доцње у извршењу уговорних обавеза дошло како кривицом тужиље противтужене, тако и кривицом туженог противтужиоца то се тужени противтужилац не може основано позивати на одредбу члана 83 Закона о облигационим односима.

Паушалним, ничим обраложеним жалбеним наводима туженог противтужиоца не доводи се у сумњу законитост и правилност одлуке првостепеног суда којом је одбачена противтужба туженог противтужиоца у делу у коме је тражено да се раскине предуговор о купопродаји непокретности закључен између туженог противтужиоца као продавца и тужиље противтужене као купца као и у преосталом делу у коме је тражио да се утврди право туженог противтужиоца да на име одустанице задржи наведени новчани износ од 1.783.758,00 динара. Сагласно одредби члана 396 став 2 Закона о парничном поступку другостепени суд није детаљно образлагао побијану пресуду у наведеном ожалбеном делу с обзиром да прихвата чињенично стање утврђено у првостепеном поступку као и примену материјалног права налазећи да је првостепени суд дао разлоге који су довољни да одговоре на суштинске аспекте датог чињенично-правног закључка.

Имајући у виду изнето применом одредбе члана 390 и 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

Међутим, првостепени суд није правилно применио материјално право када је обавезао туженог противтужиоца да на досуђени износ од 1.783.758,00 динара тужиљи противтуженој исплати законску затезну камату почев од 08.06.2022. године као дана подношења опомене пред тужбу.

Одредбом члана 277 став 1 Закона о облигационим односима-ЗОО прописано је да дужник који задоцни са испуњењем новчане обавезе дугује поред главнице и законску затезну камату по стопи утврђеној Савезним законом.

Одредбом члана 324 став 1 ЗОО, прописано је да дужник долази у доцњу кад не испуни обавезу у року одређеном за испуњење. Ставом другим истог члана прописано је да ако рок за испуњење није одређен, дужник долази у доцњу када га поверилац позове да испуни обавезу, усмено или писмено, вансудском опоменом или започињањем неког поступка чија је сврха да се постигне испуњење обавезе.

У конкретној правној ствари, тужиља противтужена опоменом од 08.06.2022. године захтевала је од туженог противтужиоца да у року од 3 дана од дана пријема опомене тужиљи противтуженој врати новчани износ од 1.783.758,00 динара, међутим за списе предмета произилази да нису достављени докази када је наведена опомена туженом противтужиоцу уредно уручена односно из стања у списима предмета не може се утврдити од када је почео да тече рок од 3 дана за испуњење обавезе повраћаја примљених средстава. Сходно цитираним одредбама Закон о облигационим односима, тужени противтужилац пао је у доцњу подношењем тужбе и од тог тренутка тужиља противтужена има право да захтева законску затезну камату. Наиме право на затезну камату је у корелацији са доцњом дужника а не са датумом сачињавања опомене пред тужбу како то неправилно закључује првостепени суд.

Такође, побијана пресуда у преосталом делу става другог изреке којим је одређен парнициони рок за испуњење обавезе од 8 дана, морала је бити преиначена. Наиме, парнициони рок је заправо материјално правни рок којим се оставља додатни рок туженом у којем треба да испуни захтев и по правилу се исти одређује пресудом којом се налаже испуњење чинидбе а сагласно члану 345 Закона о парничном поступку прописано је да када се странци у пресуди наложи извршење неке чинидбе одредиће се рок у коме ову чинидбу је дужан да изврши а рок за извршење чинидбе је 15 дана ако посебним прописима није другачије одређено.

Имајући у виду изнето применом одредбе члана 394 тачка 4 Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке ове пресуде.

Приликом доношења другостепене одлуке, Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе туженог противтужиоца али их посебно не образлаже јер налази да нису од утицаја на доношење другачије одлуке, на основу овлашћења из члана 396 став 1 Закона о парничном поступку.

Првостепени суд је погрешно применио материјално право о чему другостепени суд води рачуна по службеној дужности, када је у својој одлуци о трошковима парничног поступка садржану у ставу петом изреке побијане пресуде, туженог противтужиоца обавезао да тужиљи противтуженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 551.100,00 динара. Имајући у виду стање у списима предмета, сходно одредбама чланова 150, 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку тужиљи противтуженој припадају трошкови парничног поступка обрачунати према вредности спора у износу до 8.000.000,00 динара супротно жалбеним наводима туженог противтужиоца а ово имајући у виду да је тужиља противтужена успела и са тужбеним захтевом за раскид предметног преговора о купопродаји непокретности. С тим у вези, тужиљи противтуженој припадају трошкови за радње које су биле нужне и оправдане за вођење поступка и то за састав тужбе износ од 45.000,00 динара, за

заступање на три одржана рочишта износ од по 49.500,00 динара као и трошкове у висини судске таксе на тужбу и и пресуду у износу од по 88.000,00 динара, што све укупно износи 369.500,00 динара обрачунато у складу са важећом Адвокатском тарифом и Таксеном тарифом у време доношења побијане одлуке. На признате трошкове парничног поступка, тужилји противтуженој сагласно одредби члана 277 а у вези члана 324 Закона о облигационим односима припада законска затезна камата почев од дана извршности одлуке па до исплате.

Из изнетих разлога применом одредби члана 401 тачка 3 Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу трећем изреке побијане пресуде.

Имајући у виду да тужени противтужилац није успео са жалбом а да састав одговора на жалбу тужилје противтуженне није нужна и оправдана радња, то је применом одредбе члана 165 Закона о парничном поступку одлучено као у ставу четвртом изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Татјана Лемајић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**